

Credința desăvârșită (*Perfect Faith*)

Jeffersonville
25.08.1963, seara

Tatăl nostru ceresc, aceasta este intenția noastră în seara aceasta: ne-am adunat doar să credem - doar să-L credem pe Domnul Isus. În seara aceasta sunt oameni bolnavi aici care suferă, iar acest serviciu divin este dedicat vindecării bolnavilor și a trupurilor care suferă. Așa cum s-a cântat frumoasa cântare „*Când a venit Isus*”, fie ca Tu, Doamne, să vii în seara aceasta în mijlocul nostru și să vindeci pe toți aceia care suferă, în așa fel ca în mijlocul nostru să nu mai fie nici o persoană slăbită. Dăruiește-ne aceasta Doamne și acum când vom privi în Cuvântul Tău, ajută-ne să găsim credință suficientă pentru ceasul acesta. Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Aici se află niște ochelari care au fost găsiți în sala de adunare. Dacă aparțin cuiva, ei se află aici pe amvon.

Eu știu că mulți lucrează și trebuie să ajungă devreme acasă, de aceea n-o să vorbesc prea mult, pentru că după aceea voi avea un rând de rugăciune și doresc să mă rog pentru bolnavi. Aceasta îmi dă posibilitatea să mă ocup de unele cazuri urgente care sunt în sală și despre care m-am informat azi după amiază înainte ca să vin înăuntru. Desigur, unele cazuri sunt foarte grave. Am vizitat bolnavi și m-am rugat pentru ei, văzând cum mâna Domnului nostru Isus i-a vindecat și i-a eliberat pe cei chinuți. O, ce minunat este El!

Astfel de servicii de vindecare nu avem prea des, dar când avem un caz mai grav aici, vine Duhul Sfânt jos, dă deosebirea, descoperă și spune ceva în legătura cu aceasta. Vom trece peste cazurile care nu sunt atât de grave. M-am gândit că dacă azi sunt aici la ambele servicii, un serviciu să-l dedicăm rugăciunii pentru bolnavi. Eu cred în vindecarea bolnavilor. Eu cred că este o poruncă biblică. Noi nu putem predica evanghelia deplină, fără a include și lucrul acesta.

S-ar putea ca duminica viitoare să fiu iarăși aici. Dacă săptămâna aceasta nu veți auzi de noi, iar Billy nu vă va da nici o veste,

înseamnă că duminica viitoare vom fi iarăși în locul acesta. Spre sfârșitul săptămânii el va cunoaște rezultatul. Voi vă veți putea odihni în timpul zilelor de lucru, sau puteți pleca acasă. În orice caz, noi vom încerca să vă informăm dacă este voia Domnului, dacă nu, Billy vă va scrie o carte poștală, sau vă va face de cunoscut într-o adunare. Frate Neville, este în ordine dacă mă voi întoarce înapoi? O, minunat. Dacă cineva dorește să știe, acesta este micuțul Collins. În timp ce am predicat despre cele Șapte Pечеți, doctorii au spus că băiețelul trebuie să stea pe spate și să fie hrănit prin sondă. Tatăl și mama lui l-au adus acasă, l-au așezat în cameră și s-au rugat pentru el. Domnul Isus l-a vindecat atât de complet, încât el s-a întors la școală. Autoritățile le-au pus întrebări în legătură cu aceasta. Au chemat specialistul responsabil care l-a tratat, acestuia nu i-a venit să creadă, ei au făcut un test copilului, iar acesta era perfect sănătos și normal. Când a venit Isus, puterea Satanei a fost sfărâmată.

Ciudad, voiam să cer cui să cânte în seara aceasta cântarea aceea. Și pe când mă rugam dincolo în cameră, cineva a început să cânte „Când a venit Isus”. Dacă n-ar fi cântat-o, aș fi cerut să se cânte înainte de a începe mesajul din seara aceasta. EL face toate lucrurile bine.

Mulți dintre voi, care au mult de mers, veți aștepta până dimineată. Eu apreciez efortul vostru! Știu că este greu, pentru cei care trebuie să mergeți dimineată la serviciu – veți conduce noaptea. Când mă gândesc la aceasta... Câteodată și eu ajung la un punct când sunt obosit și atunci Satana îmi spune: „Nimănui nu-i pasă de tine. Nu ai nici un prieten.” Eu nu sunt imun la ispită. Și eu trebuie să birui ispita. Iar când privesc înapoi și văd ceva de genul acesta, i-o arunc direct în față și zic: „Ce spui de asta?”

Este ca și cu acel prieten al meu care stă acum aici în această adunare. Un grup care nu crede în vindecare divină, a venit la el de curând și i-a spus: „Chestia aia pe care o predică ei acolo, referitor la vindecarea divină – nu-i nimic de capul ei.”

Bărbatul acesta stă în Kentucky, chiar lângă o femeie în vârstă care a avut cancer și era pe moarte, chiar în vremea când aveam slujba în cort la Akton. Sora ei a venit în seara aceea la adunare cu o batistă în poșetă. Duhul Sfânt a chemat femeia aceea și i-a spus că are în poșetă o batistă pe care a luat-o de acasă și că

sora ei are cancer la stomac și că medicii au abandonat-o (eu nu mai fusesem niciodată pe acolo). Am spus: „Du-te și pune batista peste femeie, căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ea va trăi.” În acea seară, vecinii au crezut că a fost acolo armata salvării, când fr. Ben a venit și a pus batista peste ea. Femeia a fost vindecată total, încât acum ea nu face doar munca ei, ci și a vecinilor.

Astfel, tânărul, știind de acest caz, a spus „Atunci explicați cazul ei!” Cu aceasta s-a terminat discuția. „Explicați, știți că ea avea cancer, ea a fost aici în Louisville, iar medicii care au făcut operația, au închis-o la loc, spunând că nu se mai poate face nimic și au trimis-o acasă. Iar acum ea este perfect sănătoasă și totul este normal.” El a spus: „Explicați asta.” Cu asta le-a închis gura. Știți ce spune Biblia? „Ei nu puteau spune nimic împotriva, pentru că în mijlocul lor era omul cu care avusese loc minunea.” Aceasta îl face pe Satan de rușine, nu-i așa? Acolo era prezent omul cu care se făcuse minunea.

Învie Dumnezeu morții? Chiar aici stă un om înviat din morți. Vindecă Dumnezeu bolnavii? O, peste tot s-ar putea ridica mâini. Dumnezeu vindecă bolnavii! Noi știm că El este marele EU SUNT, nu marele „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci „EU SUNT”! *EU SUNT* înseamnă: „Prezent tot timpul, peste tot, același ieri, azi și în veci.”

Să ne grăbim, eu doresc să citesc un pasaj din Biblia aceasta binecuvântată. Un pasaj care mă atinge de fiecare dată când îl citesc. În seara aceasta aș dori să mă rog pentru toți cei care doresc lucrul acesta. Deschidem în Marcu 11:22. Mulți dintre voi cunosc textul acesta, el este foarte cunoscut. Este textul la care m-am gândit atunci când fratele Russel a vorbit cu mine despre acele veverițe. Exact la acest text m-am gândit. Întotdeauna am avut o întrebare cu privire la acest text. EL a spus: „*Dacă VOI spuneți*” nu „*Dacă EU spun*”. Ci: „*Dacă VOI spuneți!*”

Să citim: Marcu 11:22:

„Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea. Și, când stați în picioare de vă

rugăți, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.”

Acum, credința se bazează pe iertare. Cum am spus azi dimineață, noi încercăm să aducem biserica în poziția corectă în care să putem vedea timpurile apostolice mișcându-se printre noi. Noi toți suntem flămânzi după aceste lucruri. Ele sunt în fața ușii; noi o vedem, dar vrem să vedem mai mult din aceasta. Vrem o astfel de revărsare care să ne fie un ajutor, care să se reverse prin noi și la alții.

Amintiți-vă, cum am spus azi dimineață, Isus niciodată nu Și-a folosit puterea pentru El însuși. EL a folosit-o pentru alții. Pentru aceasta a fost dată. Uneori voi vă gândiți: „Este posibil ca un bărbat așa plin de putere ca El, să fie vreodată bolnav?” Da. Am citit undeva, cred că în „Prințul casei lui David”, că atunci când El l-a înviat pe fiul văduvei din Nain, stătea pe o piatră și gema pentru că Îl dorea capul. EL a purtat neputințele noastre. „A purta” înseamnă, a lua asupra Lui. Vedeți, El a purtat neputințele noastre. EL a avut toate lucrurile pe care le avem și noi. A fost asemenea nouă în toate lucrurile: a fost bolnav, a fost ispitit, a fost tulburat ca și noi, căci El trebuia să fie un Mijlocitor potrivit pentru noi. Ca Vier, El trebuia să lase toate aceste lucruri să vină asupra Lui, înainte ca El să le știe. Dacă privim corect Scriptura, vedem femeia de la fântână și alte lucruri.

Vreau să spun, eu cred că fiecare verset din Scriptură este pe deplin adevărat. În timpul acesta sunt critici care nu vor să creadă acest lucru. Unul dintre ei a spus, că atunci când Isus a trimis pe ucenicii Lui să-I aducă măgărușul acela legat, El aranjase dinainte ca lucrurile să se desfășoare în felul acela. Ei nu înțeleg că Dumnezeu a pregătit lucrurile mai dinainte.

Dumnezeu mi-a spus cu câteva zile înainte, că voi da din nou mâna pe stradă cu fratele Dauch. Este foarte ciudat. În dimineața aceea eu n-am fost aici. Un minut mai târziu și eu nu l-aș mai fi întâlnit pe stradă. Dar am coborât din mașină exact la timp ca să-i strâng mâna. El nu m-a recunoscut, el n-avea ochelarii, de aceea nu m-a putut vedea. Când mi-a recunoscut glasul, a început să plângă. Ce a fost asta? De obicei el nu face asta, dar a fost un răspuns la ceea ce i s-a spus sub masca de oxigen și anume că o va face. Eu am spus: „Tu vei sta din nou

în biserică” – era dorința inimii lui. Pe când aveam adunarea la Chicago, el a vrut să vină la adunare, aceasta era dorința inimii lui. Eu i-am trimis o telegramă cu salutări din partea noastră și a copiilor și-i anunțam că ne rugăm ca el să se facă repede bine. Un frate iubitor care l-a vizitat a spus că dorea mult să vină. În seara aceasta el este aici, cu noi. Aceste lucruri nu au fost aranjate dinainte. Același Dumnezeu a pregătit aceste lucruri și lasă ca toate lucrurile să fie desăvârșite.

Un critic a spus odată: „Nu-i nici o mirare că Isus a hrănit 5000 de oameni cu 5 pâini, pentru că pe vremea aceea pâinile erau mai mari și El putea să taie fiecare pâine și să hrănească o mie de oameni cu ea.” Eu vreau să vă dau de înțeles că băiețelul acela ducea cinci pâini în coșul lui! Un băiat mic ducea cinci pâini prin care au fost hrăniți 5000 de oameni și totuși acest coș era încă plin. Ce era cu cele 12 coșuri cu fărâməturi de pâine care au mai rămas? Oh, aceștia sunt doar critici! Aceasta însă nu schimbă Cuvântul lui Dumnezeu. EL este același și înaintea.

Acum vrem să vorbim despre credință, despre un anume fel de credință: **credință desăvârșită**. Este un lucru mare. În Biblie ni se spune: **„Credința vine în urma auzirii.”** Voi nu puteți fi mântuiți fără credință. Iar credința este un lucru în a cărui existență trebuie să credeți, dar nimic altceva în afara credinței nu vă va putea spune că ea există. În următoarele minute, eu voi încerca să aduc la suprafață credința din voi, ca să puteți fi gata pentru această rugăciune.

Acum, iată ce este credința: **„Cine vine la Dumnezeu trebuie să creadă că există un Dumnezeu.”** Este cu neputință să fii plăcut lui Dumnezeu fără credință. Dacă spuneți că voi credeți în Dumnezeu, cu toate că nu L-ați văzut niciodată, atunci trebuie s-o primiți prin credință. Dacă L-ați putea vedea, n-ar mai fi credință. Ceea ce se percepe prin simțuri nu mai este credință. Este un fapt științific, atunci nu mai este credință. Voi trebuie să-L primiți prin credință. **„Și cine vine la Dumnezeu trebuie să-L creadă pe Dumnezeu. Credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.”** Mai întâi voi trebuie să credeți că **acesta** este Cuvântul lui Dumnezeu, voi trebuie să veniți la Dumnezeu pe baza Cuvântului. Luați Cuvântul, luați ceea ce spune acesta că *„Este adevărat”*. Orice este contrar Cuvântului, nu este corect.

Avraam a trebuit să creadă ceea ce i-a spus glasul acela. Când el avea o sută de ani, el era mai puternic în credință decât cu 25 de ani în urmă când îi fusese dată făgăduința. El a crezut. „El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” Acesta este procedeul, în care fiecare trebuie găsit. Voi trebuie să veniți cu o credință neabătută, crezând că Dumnezeu a dat făgăduința. Voi trebuie să aveți credință. Despre asta vom vorbi acum, ca voi să primiți această credință.

În Evrei 11 ni se spune: „**Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite.**” [în engleză: „credința este substanța lucrurilor nădăjduite” – n.tr.] În punctul acesta mulți oameni dau greș și nu-și primesc vindecarea sau ceea ce cer, pentru că ei consideră credință ceva ce nu este de fapt credință. Ei nu cred. Este doar în imaginația lor. Dar credința este o substanță reală.

Ascultați cu atenție! Credința nu este ceea ce vă imaginați voi! Este la fel de reală ca percepția prin intermediul simțurilor. Este la fel de reală ca și cum ochii mei ar spune: „Aceasta este o bucățică de hârtie.” Este la fel de reală cum am putea spune: „Aceasta este o lampă.” Este la fel de reală ca și cum ai spune: „Eu simt haina mea.” Este la fel de reală, cum auzim acum acel bebeluș strigând. Este la fel de reală ca muzica aceea care se aude. Este la fel de reală ca orice lucru pe care-l simt în gură. Totul este așa de real, doar că nu o puteți arăta altcuiva. Doar voi o aveți. Amin! Este a voastră. Credința este o substanță, ea nu este o legendă.

Acestea sunt lecții adânci. Eu voi atinge doar vârfurile, apoi voi, vă puteți adânci mai departe în ele.

Credința este ceva ce voi posedați - nu vreo închipuire - dacă o aveți cu adevărat. Pentru voi este la fel de reală ca orice alt lucru. Este la fel de reală ca atunci când conduceți vreo mașină. Este la fel de reală ca și cum stați aici în biserică. Este o realitate, așa cum auziți acum glasul meu. Este o substanță, nu o închipuire, nu o emoție, ci ceva ce posedați. Ea vine la voi doar prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. „Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” *Cuvântul aduce credința la locul cuvenit; nu într-un om, nu într-o organizație, nu într-un grup de oameni. Credința în Dumnezeu, pentru*

că Dumnezeu este Cuvântul. Credința voastră este în Dumnezeu! Credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu! De aceea Dumnezeu o aduce la suprafață prin Cuvântul Lui; nu prin ceea ce a spus sau ar fi făcut cineva, ci prin ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. EL a spus: „**Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși...**”

Dacă vedeți pe cineva făcând ceva bazat pe un cuvânt, sau o făgăduință a lui Dumnezeu, ... mulți spun: „Și eu pot face aceasta!” Atunci să știți că este o închipuire a lor. Dacă ei fac acest lucru, mai târziu îi veți găsi undeva, eșuați. Trebuie să fie o substanță. Credința mai este în faza de germen. Și acel germen se va dezvolta în credință. Este ceva în devenire. E ca și cum mi-ați cere un stejar, iar eu v-aș da o ghindă. Voi aveți un stejar în devenire, dar el n-a crescut încă. Dar când va răsări, va fi un stejar. Voi doar vă închipuiți că Dumnezeu va face acest lucru, dar după ce vă va fi descoperit, atunci este credință, o credință desăvârșită care nu poate da greș.

Acesta este motivul pentru care vedeniile sunt atât de extraordinare pentru mine, pentru că s-au dovedit corecte de fiecare dată. Eu știu că El a făgăduit aceasta. EL a făgăduit-o în Cuvântul Său, iar aici vine și o făgăduiește pentru timpul acesta. De aceea voi știți cum stați, când El o spune astfel. Aceasta îmi dă credință, pentru că El nu face niciodată nimic contrar Cuvântului Său scris. Dacă ar fi fost ceva contrar Cuvântului, eu n-aș fi putut avea credință în așa ceva. Aceasta ne aduce iarăși înapoi la Cuvântul: „**Credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu!**” Voi trebuie să auziți Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu este Cuvântul atotcuprinzător. Tot ceea vă trebuie este în acest Cuvânt.

Deci, credința este o substanță. În Evrei, vedem ce a fost credința și ce-au făcut cei ce-au avut credință. Vedeți, de multe ori oamenii au credință azi și mâine n-o mai au; iar în ziua următoare ei au una și alta. Dar când Dumnezeu o ancorează odată și voi o vedeți, atunci nimic nu vă va mai îndepărta de aceasta. Inițial voi doar presupuneți și bănuiți - iar a presupune înseamnă a risca, a îndrăzni să faci ceva fără autoritate. Voi încercați **asta** și **cealaltă**, voi umblați **pe acest** drum și

umblați **încoace** și **încolo**. Voi încă nu aveți credința. Nu este ceea ce numim noi câteodată „credință”.

Eu vreau să înțelegeți aceasta acum. Noi, Biserica, trebuie să ne ridicăm în puterea lui Dumnezeu. Cum? Noi suntem foarte aproape de sfârșit și eu cred că Biserica este într-o stare în care poate să fie învățată lucruri mai adânci. Noi trebuie să ștergem această credință simulată ca să putem obține ceva adevărat. Trebuie să fie ceva, un lucru pe care voi să-l știți ca fiind real.

Dacă voi spuneți: „Frate Branham, aceasta nu este lumina.”

„Totuși eu știu că este lumina.”

„Cum știi tu că ea este lumina?”

„Pentru că o privesc.”

„Dar de unde știi că nu te înșeli?”

„Pentru că privirea mea mi-a mărturisit întotdeauna că aceasta este lumina. Vedeți?”

Din cauza aceasta cred toate aceste vedenii, pentru că lucrurile vin din Cuvânt și au fost întotdeauna adevărate. Și dacă o spune El, cu asta totul este rezolvat. Când lucrurile se petrec astfel, acolo nu mai este vorba de o presupunere, ci se va întâmpla. Apoi veți auzi: „*AȘA VORBEȘTE DOMNUL*”, pentru că este deasupra gândurilor omenești. Este pe terenul gândurilor lui Dumnezeu. Dar voi stați aici, exact ca mlădița care produce rodul viței. **Dumnezeu folosește oameni, numai oameni. Dumnezeu nu folosește mașinării, Dumnezeu nu folosește grupuri de oameni, Dumnezeu nu folosește organizații. Dumnezeu folosește întotdeauna câte o persoană!**

De aceea credința este substanța și prin credință noi înțelegem toate lucrurile care se petrec. Nu este o închipuire, este o substanță, mai ales credința desăvârșită. Despre aceasta voi vorbi în seara aceasta, *cum ajungem la credința desăvârșită*. Ea nu este o închipuire.

Oamenii vin și spun: „Oh, eu am toată credința. Oh, eu o am cu siguranță.” Atunci pentru ce sunteți în locul acesta? Vedeți, faptele voastre dovedesc că nu aveți lucrul despre care vorbiți. Dacă voi ați avea credință, de ce stați aici în rândul de rugăciune? De ce faceți aceste lucruri? Dacă ați fi avut credință desăvârșită, ați fi privit în sus, direct la Dumnezeu, ați fi crezut și ați fi mers mai departe. Atunci n-ar trebui să veniți în rândul de rugăciune. Nu ați fi avut nevoie de aceste lucruri,

pentru că credința voastră ar fi făcut-o astfel. La ce mi-ar folosi mie să spun: „Eu trebuie să îmbrac o cămașă”, când eu am deja o cămașă pe mine?

„De unde știi tu că ai îmbrăcat o cămașă?”

„Fiindcă o văd, o simt, de aceea știu că este acolo.” Un lucru la fel de real va avea loc atunci când credința desăvârșită va pune stăpânire peste voi. De altceva nu mai aveți nevoie. Deja s-a împlinit și voi o știți.

„De unde știi tu acest lucru?”

„Credința îmi spune așa!” Asta este! Înțelegeți acum ce vreau să spun? Aceasta este credința desăvârșită.

Cu alte cuvinte, dacă cineva spune: „Eu voi face ceva. Biblia spune: *„Să cheme pe presbiterii Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn.”* Eu știu, eu mă voi însănătoși.” Voi spuneți: „Eu o să fiu vindecat.” Vedeți, voi înșivă o faceți; dacă voi nu veți veghea acum, atunci voi doar produceți ceva. După ce s-au rugat pentru voi, veți spune: „Oh, eu nu simt încă nimic.” Vedeți, voi n-ați avut credință.

Credința voastră adevărată o va face pe loc. Credința voastră adevărată va face lucrurile reale. Priviți la femeia cu scurgerea de sânge, ea a spus: „Dacă voi putea atinge poala hainei Lui, mă voi vindeca.” De îndată ce a făcut-o, a simțit că scurgerea din lăuntru ei s-a oprit. Ea a crezut cu adevărat. După ce L-a atins, s-a oprit, ca să fie confirmat că scurgerea s-a oprit, Isus s-a întors și a spus: „Cine M-a atins?” Credința desăvârșită! Aceași credință desăvârșită Îl va atinge în seara aceasta pe Isus Hristos, la fel cum a făcut-o atunci. Femeia a venit cu o credință desăvârșită pentru timpul acela.

Acum, noi vedem că la început ucenicii n-au avut această credință desăvârșită. Ei n-au avut-o, deoarece ei L-au avut pe Hristos, ei doar au umblat cu El; iar după aceea, Hristos a fost în ei. Voi vedeți că e greu să ai această credință desăvârșită fără Duhul Sfânt. EL trebuie s-o aducă, El o face. Voi spuneți: „N-au avut ucenicii credință desăvârșită?” Nu, căci au încercat să scoată un demon dintr-un copil epileptic și n-au reușit. Tatăl copilului L-a văzut pe Isus venind și a spus: „Am dus

copilul meu la ucenicii Tăi și ei nu l-au putut vindeca.” Iar după aceea ucenicii L-au întrebat pe Isus: „De ce n-am putut noi să-l vindecăm?” Isus le-a răspuns: „Din cauza necredinței voastre.” Așa este. „Din cauza necredinței voastre.”

Aduceți-vă aminte. Ei au avut puterea. Doar cu câteva zile mai înainte Isus le-a dat putere să vindece bolnavii, să învie morții și să scoată draci. Ei au avut puterea, dar n-au avut credința de a folosi puterea. Aici se află și tabernacolul Branham! Aici se află și Biserica, Mireasa de azi! **Duhul Sfânt este azi, aici, cu puterea, dar voi nu aveți credința să mișcați lucrurile. Vedeți ce vreau să spun? Este nevoie de credință.**

Eu am aici un cartuș, pe care l-am încărcat personal. Din punct de vedere militar, eu știu ce este în stare să facă. La fel ca și Cuvântul. Dar eu trebuie să trag cu arma. Focul trebuie să ajungă la praful de pușcă. Acest praf are puterea, iar el are nevoie de acest foc ca să fie aprins. Este același lucru: praful de pușcă este în cartuș, dar este nevoie de credință care să-l activeze. Este nevoie de credință desăvârșită, care să aprindă puterea Duhului Sfânt pe care o avem noi acum, de când a venit peste noi. Este nevoie de credință, ca s-o aprindem, ca să putem vedea lucruri mari. Credința este cea care v-o poate da.

Cu o inimă plină de bucurie, mergeți în camera bolnavilor, știind exact ce veți spune. Pășiți acolo și știți ce se va întâmpla. V-a fost descoperit și voi o știți. Voi intrați înăuntru și spuneți: „În Numele lui Isus Hristos, ridică-te. AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” Asta este! Aceasta este credința desăvârșită. Dacă zece milioane de oameni ar spune că nu se va întâmpla, totuși voi știți că se va întâmpla! Voi o știți. Se va întâmpla, indiferent de ceea ce spune altcineva, tu ești acela care posedă credința.

Vi-l puteți imagina pe Iosua chemând bătrânii lui Israel spunând: „Fraților, noi suntem slujitorii Domnului; eu doresc ca voi să-L rugați pe Domnul să ne mai lase o vreme lumina dacă vrea și să mai lase ca soarele să fie la noi”?

Nu! El a avut nevoie de aceasta și, fără rugăciune, fără a face ceva, el pur și simplu a poruncit soarelui. El a spus: „Rămâi acolo. Eu am nevoie de asta, eu sunt în slujba Domnului, El m-a trimis aici pentru slujba asta. Eu fac ce pot mai bine. Inamicul s-a

regrupat, el se află pe undeva afară. Dacă apune soarele ei se vor strânge din nou și îmi vor face mai multe probleme. Așa că, oprește-te. Iar tu, lună, stai acolo!” Amin! Și ele au stat acolo 24 de ore.

Acum, dacă pământul se învârte iar soarele stă pe loc, ce s-a întâmplat acolo? Dacă voi spuneți că nu-i adevărat sunteți necredincioși; dacă nu, îi faceți nebuni pe oamenii de știință, pentru că ei spun că dacă lumea se oprește, ar cădea jos. Atunci ce este? Dacă spuneți că Cuvântul lui Dumnezeu nu este adevărat, sunteți necredincioși. Lucrul important este că s-a întâmplat. Eu nu cunosc mecanica acestui eveniment, dar s-a întâmplat. Eu nu cunosc mecanica Duhului Sfânt, dar știu că a venit peste mine. Nu pot explica această mecanică, dar Îi cunosc binecuvântările. Și tot ceea ce mă interesează este binecuvântarea Duhului Sfânt. Iar mecanica este secretul Lui, El o face.

Acest băiat n-a putut fi vindecat, dar ucenicii aveau puterea. Isus le-a dat putere să vindece tot felul de boli, să scoată draci, să curețe leprozii și să învie morți. EL le-a dat putere, dar ei n-au avut credință să pună în funcțiune puterea pe care au avut-o. Apoi ei l-au întrebat pe Isus: „De ce n-am putut-o face?”

Amintiți-vă că ei aveau Cuvântul. Cuvântul s-a făcut trup și Cuvântul le-a spus: „EU vă dau putere **vous**.” Amin! EU vă dau putere **vous**.” Ei au avut puterea, dar nu au avut credință să pună în aplicare Cuvântul care era în ei. Înțelegeți ce vreau să spun? Dar Isus a avut! EL era Cuvântul și a avut credință că ceea ce va spune se va întâmpla. EL a spus: „Oh, aduceți-l aici! Până când vă voi mai suferi?” EL a avut credință împreună cu puterea Sa. Cum a făcut-o? EL a spus: „De la Mine însumi, nu pot face nimic.” De ce? EL s-a bizuit pe ceea ce era EL. EL știa că este Cuvântul și pe acesta s-a bizuit. EL a avut credință în Dumnezeu, care a L-a făcut Cuvântul. EL era Dumnezeu – Cuvântul – și dumnezeirea era în El; și asta i-a dat credință, pentru că Și-a înțeles poziția. EL a știut cine este, pentru că Scriptura spunea că El este acela. Fiecare verset dovedea că El era exact ceea ce spunea Scriptura. EL știa cine era. De aceea s-a bizuit pe ceea ce L-a făcut Dumnezeu. Dacă EL a făcut acest lucru, atunci noi ca și credincioși nu ne putem bizui pe ceea ce a făcut Dumnezeu din noi? „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede.*” EL a avut credință în ceea ce era. Dacă sunteți credincioși,

aveți credință în ceea ce sunteți: voi sunteți credincioși! Dacă aveți credință în Dumnezeu, atunci fiți atenți la ceea ce spune Biblia: „Dacă inimile noastre ne condamnă, nu putem avea credință, dar dacă nu ne condamnă, atunci avem credință și încredere în Dumnezeu. Găsiți aceasta în 1 Ioan 3:21, eu mi-am notat versetul aici. *„Dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.”*”

Dar câtă vreme faceți lucruri care nu sunt corecte, nu puteți avea încredere în Dumnezeu. Vedeți, n-o să reușiți, veți recunoaște imediat că sunteți greșiți. Automat te vei încadra ca păcătos, știind că nu ești într-o stare corectă. Dar dacă inima nu te condamnă și tu știi că ești un credincios și între tine și Dumnezeu nu este nimic în neregulă, atunci poți cere ce dorești și vei ști că îți va fi dat. Pentru că vouă v-a fost dat Cuvântul la fel cum le-a fost dat și ucenicilor.

Singurul lucru pe care-l aveți de făcut, este să aveți credință în ceea ce sunteți. **Aveți credință în ceea ce spune Cuvântul că sunteți!** Și Isus a crezut ceea ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu despre El că ar fi. EL spunea: „Despre Mine este scris.” N-a vorbit David în Psalmi, și prorocii n-au vorbit toți despre El? „EU sunt Pâinea Vieții care s-a coborât de la Dumnezeu din cer.” Amin! „EU sunt Pomul Vieții din grădina Eden. EU sunt toate acestea! EU SUNT CEL CE SUNT!” Cu o credință desăvârșită, El a știut că este Mesia Unsul și că Duhul lui Dumnezeu era peste El. EL a spus: „EU nu fac nimic de la Mine Însumi, este credința Mea în Dumnezeu.” Și Dumnezeu era în EL, Cuvântul descoperit. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu vine în voi, El se descoperă, pentru că sunteți credincioși. Un **credincios** este acela în care se manifestă credința.

Vă place acest lucru? Mie îmi place foarte mult să învăț despre ceea ce este cu adevărat credința.

Fără nici un fel de îndoială, El a știut cine era. EL a știut că era Fiul lui Dumnezeu. EL a știut-o, pentru că Cuvântul a mărturisit-o. Cuvântul lui Dumnezeu a mărturisit cine era El. El a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, atunci credeți lucrările, căci ele sunt Cuvântul făgăduit, manifestat.*” Oh, dacă ați putea să vă treziți la auzul acestor cuvinte! Înțelegeți? Vedeți, Cuvântul însuși a mărturisit despre El – despre ceea ce era. EL a spus:

„Cine Mă poate învinui de păcat?” Cu alte cuvinte „Cine-Mi poate arăta că viața și lucrările Mele nu împlinesc exact ceea ce trebuie să facă Mesia?” Nimeni nu putea spune nimic, pentru că El era Mesia. EL a avut credință, iar orice spunea, se întâmpla.

EL s-a întors spre ai Lui și a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi. Să nu vă gândiți ce veți spune, căci nu voi veți vorbi, ci Tatăl care locuiește în voi. El vorbește! Și nu Eu, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face lucrările.*” Înțelegeți ce vreau să spun?

Isus a spus aceste cuvinte, pentru identificarea unui creștin biblic: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede.*” Cum vă puteți numi credincioși și să negați aceste cuvinte? Cum te poți numi credincios și să negi ceva din acest Cuvânt? Voi n-o puteți face. Tu nu ești credincios, de aceea nu te pot urma semnele, pentru că tu primești doar ce vrei să crezi, iar restul Cuvântului îl pui de-o parte și nu-l crezi. Tu trebuie să iei absolut totul și să crezi totul. Iar când crezi cu adevărat, nu atunci când te faci că crezi, ci atunci când crezi cu adevărat, atunci aceste semne vor urma pe cei ce cred.

Oh, ați putea asemena un creștin de azi cu unul de la început? Ucenicii umblau în puterea Duhului, erau prizonieri, mergeau unde-i îndemna Duhul Sfânt. **Așa cum am predicat-o nu de mult – „A fi prizonier al Cuvântului și al vocii lui Dumnezeu.” El nu se mișca până ce nu-l mișca Dumnezeu. Nu v-ar plăcea să vedeți o astfel de Biserică ridicându-se? Așa va fi, ea se va întoarce la starea de la început. Da, se va întâmpla. Așa trebuie să fie. Deja este pe cale să se întâmple, eu așa o cred.**

Cuvântul L-a identificat complet. Același Cuvânt ne identifică și pe noi. „*Cine Mă iubește, păzește poruncile Mele. Dacă zice cineva că Mă iubește și nu păzește toate poruncile Mele este un mincinos și adevărul nu este în el.*”

Voi spuneți: „Păi, eu nu cred totul” Atunci nu ești altceva decât un necredincios. Dacă Biblia o spune așa, atunci lucrul acesta este rezolvat pe vecie. Ceea ce spune Biblia este Adevărul.

Fiți atenți, unde El ne-a spus: „Dacă rămâneți în Mine și dacă Cuvântul Meu rămâne în voi” – Ioan 15 – „*Dacă rămâneți în Mine și*

dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”
Aveți credință în El.

Vedeți, El a știut cine este, de aceea a avut credință. Credința s-a putut manifesta fiindcă El a știut cine este. „Dacă rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi”, atunci voi știți cine sunteți. Cereți ce vreți și vi se va da. N-ar fi minunat ca fiecare persoană care vine în rândul de rugăciune astă seară, să spună: „Eu sunt creștin. Nu mă condamnă nimic, eu știu că inima mea nu mă condamnă. Ceva îmi spune că în seara aceasta suferința mea va înceta.”

Voi o credeți. Voi plecați de aici și luați ceva cu voi. Nu are importanță cât sunteți de emoționați - nu va funcționa până ce nu se manifestă în voi acea credință desăvârșită, ca o substanță. Când aceasta este acolo, atunci nimic nu vă va îndepărta de ea.

Dacă ai avea cancer și medicul ți-a spus ieri că până luni dimineața ești mort – inima ta este slăbită, respirația ta este slabă, cancerul te-a mâncat de tot, sau orice ar fi, - ceva intră în voi cu această substanță a credinței adevărate - credința desăvârșită a fost făcută substanță în tine, atunci tu-i poți râde doctorului în față.

Veți fi ca Ilie când se plimba prin fața preoților, slujitorii idolilor, spunând: „De ce nu strigați mai tare? Poate că e plecat în călătorie.” El știa ce urma să facă, pentru că Dumnezeu i-a spus ce se va întâmpla. El a spus: „Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.” Ei au spus: „Acceptăm propunerea.” Ei au turnat apă pe altare. Preoții idolilor s-au tăiat făcându-și răni, ei au făcut de toate, strigând: „Oh, Baal! Oh, Baal, răspunde!” Ilie era cât se poate de liniștit. A spus: „Strigați mai tare, poate e la pescuit. Poate face altceva. O fi pe undeva...” El râdea de ei pentru că știa ce se va întâmpla. Fiți atenți, când el a adus totul în ordine, a pășit în față și a spus: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel!” El nu l-a numit pe Iacov „înșelător”, ci l-a numit Israel, „Prinț al lui Dumnezeu.” „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al Prințului Israel, fă să se știe azi că eu sunt slujitorul Tău și că nu am făcut aceste lucruri după capul meu, ci la porunca Ta. Este voia Ta, Tu mi-ai spus ce să fac. TU mi-ai arătat că aceste lucruri vor fi prezente. Acum eu am turnat apă peste altar. Am făcut toate aceste lucruri după porunca Ta, acum fă să se știe că este adevărul.” După ce a rostit aceste cuvinte, a căzut foc din ceruri. El a

avut toată încrederea că focul va cădea, pentru că a avut substanța. De ce? Cuvântul a spus-o așa.

Această Biblie este același Cuvânt al lui Dumnezeu! Dacă voi puteți primi substanța, adică credința desăvârșită, atunci făgăduința pe care a făcut-o Dumnezeu, *vă aparține!*

„Cum te simți frate Branham, când stai acolo și vezi venind oameni care vorbesc limbi diferite? Te temi?” Nu! Nu! EL a spus-o! Până acum nu m-am temut niciodată, pentru că El mi-a spus așa și eu cred că acesta este Adevărul.

Dacă în seara aceasta El mi-ar spune să mă duc mâine dimineață la cimitirul prezidențial și să-l aduc la viață pe George Washington, aş invita toată lumea: „Veniți și vedeți că se va întâmpla.” Aş spune: „Aduceți fiecare critic pe care-l veți găsi, căci veți vedea slava lui Dumnezeu. Așezați-vă în jurul mormântului și odihniți-vă puțin, el va ieși de îndată ce-l voi chema.”

În ziua aceea în care băiețelul din Finlanda zăcea acolo mort - el zăcea acolo de o jumătate de oră, cu sângele curgându-i din ochi, din nas și din urechi. Piciorușele îi erau rupte, iar pantofii îi zburaseră din picioare. M-am uitat și mă gândeam: „Acesta trebuie să fie băiețelul acela. Frate Moore, hai să ne uităm la coperta din interior a Bibliei.” L-am chemat pe fratele Lindsay, iar fratele Moore se uita în Scriptură și citea: „Și se va întâmpla, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, se va întâmpla într-o țară unde va crește mult lemn de conifere, acolo unde vor fi stânci una peste alta. Un băiețel mic cu părul scurt, cu niște pantaloni scurți și cu ciorapi trei sferturi. Va avea ochi căprui, dați peste cap. Va fi ucis într-un accident de mașină. Dar tu pune-ți mâinile peste el și el va reveni la viață.” Era scris acolo. Copilul zăcea acolo – Amin - eu așteptam doar Cuvântul. Eu spuneam: „Dacă acest copil nu este în viață în câteva minute, atunci eu sunt un proroc fals; alungați-mă afară din Finlanda. Dar dacă el va învia, atunci cădeți pe fețele voastre și pocăiți-vă.” Eu am spus: „Moarte, tu nu-l poți reține.” Am chemat duhul lui conform Cuvântului lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, iar el a sărit în sus. Vedeți, credința a biruit. Dumnezeu a spus-o astfel, acolo s-a întâmplat.

Așa vorbește Dumnezeu în zilele acestea, prin vedenie. Dacă vedenia ar fi contrară *acestui Cuvânt*, atunci ea ar fi greșită. *Aceasta*

(Biblia) este mai mult decât o vedenie. Dacă o vedenie este contrară Cuvântului, atunci să nu aveți de-a face cu ea, fiindcă ea nu este de la Dumnezeu! Dumnezeu nu-și contrazice propriul Său Cuvânt. Deci, dacă acest Cuvânt v-a spus ceva, atunci puteți avea aceeași încredere, că se va întâmpla. Dacă este scris: „*Ei își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa*”, atunci frate, dacă acea credință desăvârșită te-a cuprins când tu treci prin acest rând de rugăciune, vei sări și vei striga când vei pleca de aici: „S-a terminat! Totul s-a terminat!” Dacă ai o dorință în inima ta și crezi că atunci când se face rugăciune pentru aceasta, vei primi răspuns, atunci nu mai ai ce discuta; aceasta se va întâmpla, ca la femeia cu scurgerea de sânge.

Isus a avut credință desăvârșită. EL a avut-o, pentru că EL era Cuvântul. Voi deveniți Cuvântul, când veți primi Cuvântul; „*Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, Dacă cuvintele Mele, (acest Cuvânt) atunci cereți ce vreți și vi se va da.*” Dacă spuneți acestui munte „Mută-te” și nu vă îndoiiți, ci credeți în ceea ce ați spus, atunci veți avea ceea ce ați spus. Când vă rugați, să credeți că primiți lucrul pentru care vă rugați și-l veți avea, vă va fi dat. Timpul, spațiul, nimic nu vor schimba asta. Voi știți că s-a împlinit. S-a terminat!

Acum fiți atenți! El ne-a spus aici în Evanghelia după Ioan: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân cuvintele Mele în voi, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” Recunoașteți-vă poziția în Scriptură ca credincios. Voi trebuie să vă recunoașteți poziția așa cum El și-a cunoscut-o pe a Lui.

„Nu este scris că Hristos va veni și tot ce va face El?” El i-a spus lui Cleopa și celui alt ucenic, în ziua aceea: „Nu este scris în Scripturi că El trebuie să sufere și că va fi omorât și va învia în a treia zi? De ce pricepeți așa greu?” Ei s-au gândit: „Acest Bărbat vorbește puțin altfel decât ceilalți.” Abia când au intrat în han, au recunoscut că El era. Ochii lor erau împiedicați să-L vadă. Ei L-au recunoscut după faptul că El revenea tot timpul la Scriptură.

Voi trebuie să credeți că veți primi ceea ce cereți. Dacă ești credincios, trebuie să te recunoști ca credincios. Recunoașteți că aceste lucruri sunt pentru voi. Dacă ceva te condamnă în viața ta, atunci rezolvă mai întâi problema aceea. Vedeți? Dacă ceva te osândește, atunci pot veni eu sau Oral Roberts și încă un grup de oameni care au

credință, ca să se roage pentru tine, să sară-n sus, să toarne peste tine litri întregi de ulei și totuși nu se va întâmpla nimic. Așa este.

Ce se întâmplă cu cei ce au fost în adunările lui Oral Roberts și n-au putut pătrunde la această credință? Eu am văzut acest lucru în rândurile de rugăciune. Voi auziți când este spus că pentru ei s-a mai rugat cineva altă dată. „Un bărbat cu păr negru, destul de înalt, cu fălci mari s-a rugat pentru tine.” Acesta este Oral Roberts. Vedeți? „Și aceasta a fost într-un anumit oraș și s-a rugat pentru cutare problemă”

„Da, este adevărat.”

„Pentru tine s-a rugat un om, descris așa și așa.” Vedeți, chiar în felul acesta. „Dar aici e problema ta. Du-te și îndreaptă lucrul acela: mărturisește soțului, sau soției tale, păcatul acela. Du-te, fă-o.” Nu se va întâmpla nimic până ce nu corectezi lucrul respectiv. Poate să se roage cine vrea pentru tine. Inima te osândește și Dumnezeu nu va veni în inima aceea în care este condamnare. Dumnezeu nu locuiește într-o asemenea inimă. Voi trebuie să îndreptați lucrurile. Iar când o faceți, trebuie să aveți credință. Dacă totul a fost îndreptat, voi trebuie să aveți credință. Credeți și să nu vă fie teamă!

În cartea lui Iov este scris: „Iov s-a temut.” Și de ceea ce i-a fost teamă, aceea i s-a întâmplat. Ce a pricinuit aceasta? Teama lui. Ea a adus-o la suprafață. Credința lui l-ar fi păzit, dar teama lui a adus acele lucruri peste el. El s-a temut că i se va întâmpla și așa s-a și întâmplat. Dacă el ar fi știut că nu se întâmplă, nu s-ar fi întâmplat. Vedeți ce vreau să spun?

Dacă veniți în rândul de rugăciune și vă temeți; „Poate n-am suficientă credință,” atunci nu se va întâmpla niciodată. Dar dacă știți că se va întâmpla, atunci se va întâmpla cu siguranță. Vedeți? Este o substanță. Iov s-a temut că aceste lucruri vor veni peste el și așa a fost. Dacă vă temeți că boala nu vă va părăsi, atunci nici nu va pleca de la voi! Dar dacă aveți credință, atunci ea va pleca de la voi.

Întrebați orice medic. Primul lucru pe care-l va face, este să vă facă să aveți încredere în medicamentul pe care vi-l dă. Dacă nu aveți încredere, atunci mai bine lăsați-o baltă. Sigur. Atunci ce este? Credința face vindecarea. Credința o face tot timpul.

Petru a făcut toate lucrurile bine, până când frica a dat peste el. Cuvântul i-a spus că poate să umble pe apă. La început el s-a speriat. S-

a gândit că vede un duh și a spus: „Doamne, dacă într-adevăr ești Tu, atunci poruncește-mi să vin la Tine pe apă.” EL a spus: „Vino!” Acest lucru este la fel ca în Iacov 5:14, Marcu 16; este același Dumnezeu care a spus aceste lucruri: „Vino!” Și el a început să meargă. El făcea totul bine, s-a dat jos din barcă și a început să umble. Voi știți că era furtună mare pe acel lac, valurile erau mai mari ca dealurile de aici din jur, ele spumegau. Valurile erau foarte înalte cam de 5 – 6 metri. Pentru el era ceva teribil ceea ce a cerut: „Dacă ești Tu, Doamne.” Vedeți, lui i s-a părut că acolo era o umbră mare sau un duh. El a spus: „Doamne, dacă într-adevăr ești Tu, atunci poruncește-mi să vin la Tine pe apă.”

Isus a spus: „Vino!”

El a coborât din barcă spunând: „Este Domnul, eu voi merge!” Dar când s-a uitat la valuri, a intrat frica în el. Ce a fost în mintea lui? Primul lucru: „Voi merge, pentru că așa mi-a spus Cuvântul.” Dar apoi s-a uitat la simptomele lui, a văzut cât de mari erau valurile și s-a speriat. Și cum s-a speriat, s-a și scufundat. De ce i-a fost teamă, aceea s-a întâmplat! Ceea ce a crezut, aceea s-a întâmplat. Când a crezut că poate să meargă, a mers. Dar când s-a temut, această substanță l-a părăsit. El încă-și mai susținea credința, dar nu mai avea substanța. Substanța ar fi umblat pe deasupra acelor valuri înspumate și ar fi mers către El – dacă ar fi păstrat această credință desăvârșită. Dar n-a mai avut-o. El s-a gândit doar că o are. La început a avut-o. El vroia să îndrăznească: „Domnul mi-a spus s-o fac. Trebuie să se întâmple.” Astfel s-a dat jos din barcă și a pornit. El nu se gândea deloc la valurile care veneau spre el. El n-a primit așa ceva în mintea lui.

Dar când începeți să vă gândiți: „Păi, stai așa. Tu știi că eu am fost mult timp bolnav.” Stop. Într-o asemenea stare tu ai putea foarte bine să te întorci în barcă. Voi trebuie să încetați să vă gândiți la așa ceva.

„Avraam nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit, nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.” El nu s-a gândit deloc la asta. Aceasta n-a intrat deloc în mintea lui. El n-a acordat nici un fel de atenție acestor lucruri. El s-a gândit doar la ceea ce i-a spus Dumnezeu și a mers înainte. Câtă vreme Petru a făcut la fel, el a umblat.

Isus trăia într-o lume pe care nimeni n-o cunoștea. EL era o persoană neobișnuită. EL trăia într-o lume a credinței desăvârșite în

Dumnezeul desăvârșit, în care El era. Dacă noi am trăi în credință desăvârșită a unui creștin, vom fi niște oameni ciudați pentru lume. Oamenii nu vă vor înțelege. Voi ați umbla în Duhul și ați face ceea ce spune Duhul. Dacă El ar interzice ceva, atunci voi n-ați face acel lucru. Atunci oamenii ar vorbi despre voi și ați fi o persoană ciudată pentru ei. Așa sunt toți credincioșii. Ei sunt ciudați pentru ceilalți. Oamenii nu înțeleg aceasta, pentru că ei trăiesc în lumea lor proprie. Dar Isus a trăit într-o lume în care nimeni altcineva nu avea acces. Ucenicii nu-L puteau înțelege. Când le vorbea, ei au spus: „De ce vorbești în pilde? Noi nu înțelegem asta. Ce înseamnă aceste lucruri?” Vedeți, ei nu erau în lumea Lui. Ei nu-L puteau înțelege. Nimeni nu-L putea înțelege.

Astfel, când un om trăiește prin credință și umblă prin credință - când spun aceasta mă refer la credință adevărată, reală - el este separat de întreaga lume și devine o creatură nouă în Hristos. Abia atunci veți deveni Mireasa. Vedeți? Acum intrați în starea potrivită pentru răpire. Aceasta se referă la fiecare din noi, nu numai la pastor, diaconi, administratori, ci la fiecare individ care umblă într-o lume singur cu Dumnezeu. Voi sunteți botezați în această Împărăție și acolo nu mai este altcineva în afară de voi și Dumnezeu. El dă poruncile, iar voi le împliniți. Voi nu vă îndoiiți de nimic din orice ar spune El. Dacă Domnul vă va spune ceva, atunci nimic din lume nu vă poate face să renunțați. Voi veți înainta tot timpul. Apoi veți intra în această credință desăvârșită, în desăvârșirea desăvârșită care nu poate da greș. Acea credință nu eșuează niciodată. Da, pentru ei El era un mister, cu această credință a Lui desăvârșită. La fel este acum și cu cei care au credință desăvârșită. Ei sunt un mister pentru alții.

Noi suntem învățați să ne împotrivism diavolului, atunci el se va îndepărta de la noi. A te împotrivi lui, înseamnă în mod simplu a-l respinge; împotriviți-vă lui, adică îndepărtați-vă de el. Dumnezeu a spus un anumit lucru. Nu contează ce încercă să vă spună diavolul, problema este ca voi să nu ascultați de el. Urechile voastre nu aud altceva decât ceea ce spune Duhul. Pentru altceva sunteți surzi. „Cine are urechi ascultă ceea ce spune Duhul bisericilor.” Acela este cel care ascultă, cel care cuprinde (înțelege) ceea ce spune Duhul bisericilor.

Satana spune: „Pur și simplu, tu nu poți...” Aceasta nu contează. „Dacă tu înveți acele lucruri, denomi-națiunile te vor da afară.” Asta nu mai contează, el va merge tot înainte.

„*Cine are urechi, să asculte ceea ce spune bisericilor Duhul.*” Voi știți că acest lucru se repetă mereu în Biblie: „Cine are credință”, „Cine are urechi, să asculte”, „Cine are înțelepciune, să socotească numărul fiarei.” Toate aceste lucruri. „Cine are, să le spună și celorlalți, ca și ei să poată avea.”

Aceasta se întâmplă prin credința despre care vorbim noi acum, - credința pe care trebuie s-o posedăți, acea credință desăvârșită, care spune „DA!” Nu există nici un lucru la care să puteți spune „nu”, când Dumnezeu spune un „da”. Când El spune „da”, este „da”. Nimic nu poate lua asta de la voi.

EL era foarte ciudat cu credința Lui desăvârșită. Diavolul n-a stat prea multă vreme în jurul Lui. Noi am trecut prin aceasta în lecția de azi dimineață. Când el a venit cu părerea aceea intelectuală la Isus, el s-a lovit de un cablu de zece mii de volți care l-a aruncat urgent înapoi. Așa-i. EL a spus: „Este scris: omul nu va trăi numai cu pâine!” Atunci el a primit un șoc.

Apoi a venit puțin mai politicoș: „Tu ești un bărbat mare. Ai putea fi cineva.” EL i-a răspuns: „Înapoia Mea, Satano!” Oh, pe cine l-a întâlnit? „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.” Vedeți, El a dovedit Satanei că El însuși era Domnul Dumnezeu. „Căci este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău!””

Dacă Satana n-ar fi știut că El era Domnul Dumnezeu, i-ar fi spus: „Stai așa, Tu nu ești Acea persoană!” El a știut să nu-l spună un astfel de lucru lui Isus. EL a știut pe ce teren să stea. EL a spus: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.” Și Acesta era El. Și Satan a știut-o, pentru că lucrările lui Isus dovediseră deja că El era Domnul Dumnezeu.

Fiți atenți! Credința desăvârșită este stăpână pe orice situație. Credința desăvârșită biruiește toate problemele, indiferent ce este, credința le biruiește pe toate. Fiți atenți! Când ai credință în ceea ce faci, nu contează împrejurările. Credința învinge orice situație. Dacă Domnul descoperă că se va întâmpla un anumit lucru, într-o cameră pentru bolnavi, voi o spuneți și-i dați drumul mai departe.

Oh, nu mai puneți nici un fel de întrebare. Mergeți înainte, lucrul este deja rezolvat. Credința învinge toate împrejurările. „Dacă tu vei face acest lucru și-l vei face așa și așa, atunci...” NU! Credința deja a biruit situația respectivă. Credința este convinsă că Dumnezeu o va rezolva. „Eu nu știu cum, dar El o va face!” EL rezolvă toate problemele.

Iar credința și dragostea sunt rude. Voi nu puteți avea credință fără să aveți dragoste, deoarece voi aveți credință într-un Dumnezeu care este chiar esența dragostei. Credința și dragostea lucrează împreună.

Este ca și cu o pereche de tineri. Luați un tânăr și o tânără care se îndrăgostesc. Când ei umblă unul cu celălalt și se cunosc tot mai bine, inimile lor încep să bată ca una singură. Deși ei încă nu sunt soț și soție, dragostea lor îi leagă, atunci ei au încredere unul în celălalt. Dacă ei se iubesc cu adevărat, adică există o dragoste adevărată și tu știi că această fată te iubește cu adevărat, iar această fată este sigură că și tu o iubești, atunci voi aveți încredere și credință unul în celălalt. Dacă nu este așa, atunci mai bine nu te căsători cu ea.

Fiți atenți, voi trebuie să aveți credință. Dacă îi despărțiți pe acei tineri unul de celălalt și pe unul îl duceți la sud iar pe celălalt la nord, acea dragoste încă mai este prezentă, ei mai simt încă unul pentru altul, indiferent unde se găsesc ei. Ei își sunt la fel de credincioși unul altuia pentru că se iubesc. Iar dacă voi Îl iubiți pe Domnul, nu că vreți să scăpați de iad, ci Îl iubiți pe Domnul, atunci aveți credință în Dumnezeu - dacă Îl iubiți.

Nu de mult s-a întâmplat ceva aici în Louisville, cu o tânără, mai bine spus cu o femeie, care fusese creștină timp de mai mulți ani. Ea s-a îndrăgostit de un bărbat, iar el s-a îndrăgostit de această femeie. El era creștin de doi ani. S-au căsătorit. S-au iubit și au avut încredere unul în altul și s-au căsătorit. Și femeia i-a spus bărbatului: „Iubitule, pentru tine trebuie să fie greu. Tu ești un creștin tânăr. Tu ai trecut prin atâtea... (era vorba despre băutura).” „Eu știu că tu ești ispitit din greu.” Dar vreau să știi un lucru: „Dacă se întâmplă ca tu să cedezi ispitei și să fii învins, atunci nu sta departe de casă, întoarce-te acasă. Vino înapoi. Vino înapoi, căci eu te voi aștepta și te voi ajuta să te rogi până ce vei fi biruitor. Eu voi rămâne cu tine, pentru că atunci când ne-am căsătorit,

eu te-am luat pentru că te-am iubit. Și nu are importanță cum ești tu, eu te iubesc tot timpul.”

La câteva zile după aceasta, el lua prânzul cu prietenii și le povestea despre acest lucru spunând: „Cum ar putea vreodată un bărbat să facă ceva greșit când cineva îl iubește în felul acesta?”

Asta este! Cum ați putea să nu respectați o astfel de încredere?

Când eram noi păcătoși, fără Dumnezeu, în lume, în mizerie, așa cum spuneam azi dimineață, - atunci Dumnezeu a venit la noi! Dumnezeu te-a căutat pe tine; nu tu L-ai căutat pe Dumnezeu: „*Nici un om nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” Dumnezeu a coborât în noroiul acela în care erăți voi, v-a căutat și v-a scos afară. Ar trebui ca asta să provoace în voi o dragoste desăvârșită. Priviți ce ați fost și vedeți ce sunteți acum. Cine a făcut asta? Cineva care v-a iubit. Și voi nu puteți crede în ceea ce a făgăduit El? Adevărata dragoste va produce încredere în Cuvântul Său.

El m-a apucat pe când eu eram un nimic. Nici acum nu sunt ceva, dar sunt în mâna Lui. Vedeți El m-a apucat, El m-a iubit atunci când eu nu meritam. El v-a iubit atunci când nu ați meritat, dar El v-a transformat. Exact așa cum a spus sora de culoare în mărturia ei: „Eu nu sunt ceea ce ar trebui să fiu și nici ceea ce vreau să fiu; dar nu mai sunt ceea ce am fost.” Ea a știut că s-a întâmplat ceva cu ea, când s-a dus într-un anumit loc. În felul acesta se întâmplă. Dacă Dumnezeu m-a iubit așa de mult, atunci când eram străin de El, a coborât ca să mă ia și să mă ridice, atunci aceasta îmi dă încrederea că El vrea să mă folosească. Făcând acel lucru, El a avut un scop. El a văzut ceva în mine. La fel și în tine. El a avut un motiv ca să vă mântuiască. Uitați-vă la cei care azi nu sunt mântuiți. Priviți la milioanele pe care El i-ar fi putut lua, dar v-a luat pe voi. Amin! Nimeni nu poate lua locul vostru. Amin! Voi sunteți în planul lui Dumnezeu. Nimeni altcineva nu o poate face. Aceasta este dragostea Lui pentru voi.

Atunci, dragostea voastră nu va răspunde la dragostea Lui? Este o poveste de dragoste. Indiferent de situație, orice împrejurare este stăpânită de această dragoste care produce credință: Dumnezeu vă iubește și voi Îl iubiți pe El, voi vă iubiți unul pe altul și aceasta aduce

credința. Atunci nu se poate să nu se întâmple exact așa cum a făgăduit-o Dumnezeu.

Acum fiți atenți: credința desăvârșită este curată, ea este curată ca dragostea. Când iubiți pe cineva, pe soțul sau pe soția voastră, atunci nimeni nu vă poate că nu este așa; pentru că voi știți că este așa.

Acum, dacă eu v-aș întreba: „Cum dovediți aceasta?”

„Asta o dovedesc prin viața pe care o trăiesc pentru el. Eu sunt o soție sinceră și credincioasă. Eu sunt un soț loial, cinstit și asta dovedește că o iubesc.” Viața voastră dovedește ce sunteți. Același lucru este și cu creștinismul. Credința voastră, încrederea unul în altul, este curată. Este ceva real, ceva ce nu puteți arăta altcuiva, voi o aveți, iar faptele voastre o dovedesc.

Iar când aveți credință curată, așa cum este dragostea voastră față de tovarășul vostru de viață, atunci o dovediți prin felul în care acționați. Voi nu vă mai plângeți, voi știți că s-a rezolvat și mergeți tot înainte. Nu are importanță cum arată situația, sau ce spune altcineva, ci voi știți ce s-a întâmplat. Știți că s-a terminat, exact așa cum știți că vă iubiți soțul și că aveți încredere în el. Vedeți, dragostea și credința trebuie să meargă împreună. Ele sunt rude, ele se doresc. **Dragostea produce credință.**

Când Satana ne ispitește, noi trebuie să ne împotrivim lui printr-o credință desăvârșită în Cuvântul desăvârșit, așa cum a făcut-o Isus. Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit. Trebuie să avem credință desăvârșită în acest Cuvânt desăvârșit și să ne împotrivim Satanei.

Am dori să ne grăbim puțin.

Prin credința Lui în Cuvântul Său, El a biruit, iar noi putem birui totul: moartea, iadul și mormântul. Noi știm că Dumnezeu este Dumnezeu; aceasta este credința desăvârșită în Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu. EL a biruit absolut tot ce Îi venea în cale, nici moartea nu a putut sta în prezența Lui. Boala nu poate sta în prezența Lui. Din El ieșea în mod constant putere. Chiar și din haina Lui ieșea putere. Acei oameni din umbră puneau degetul pe haina lui și se vindeau. Când femeia aceea a făcut-o, atunci fiecare a vrut să-L atingă, pentru că au văzut că din EL curgeau râuri de putere. El umbla în lume cu credință desăvârșită, pentru că El era Cuvântul.

Iar acum: „*Dacă rămâneți în Mine*”, El v-a adus Cuvântul, - „*și dacă rămân în voi cuvintele Mele*”, atunci umblați în același fel ca și El. Din voi ies puteri, binecuvântările lui Dumnezeu se revarsă ca niște râuri spre oameni. Vedeți ce vreau să vă spun? Asta nu doar v-o închipuiți sau să imitați. Se întâmplă în realitate, acest lucru este vizibil. Dacă v-o închipuiți numai sau imitați, nu vă ajută la nimic. Dar dacă este acolo cu adevărat, atunci se întâmplă într-adevăr.

Fiți atenți! EL stătea acolo spunând: „Dacă stricați templul (trupul) acesta, în trei zile îl voi ridica din nou.” De ce? Recunoașteți din aceasta: El era atât de convins, ca și cum deja ar fi făcut-o, pentru că Scriptura spusese că Mesia o va face. - „*Nu voi lăsa sufletul lui în iad, nici nu voi îngădui ca sfântul Meu să vadă putrezirea.*” Un proroc la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, a spus că se va întâmpla, iar El a știut că El este această persoană.

Dacă însuși Isus a spus: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi, iar aceștia se vor vindeca.*” voi trebuie să aveți aceeași încredere desăvârșită că atunci când se vor pune mâinile peste voi, veți fi vindecați, pentru că El așa a spus-o.

EL a spus: „*Stricați trupul acesta și Eu îl voi ridica iarăși*”, pentru că El a știut că El este Mesia. „*Nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea.*” EL știa că El este Cel Sfânt. „*Nici nu voi lăsa sufletul Lui în locuința morților.*” EL nici n-a făcut-o! EL a știut că o va face așa. EL a avut încredere că se află aici ca să biruie moartea și iadul, așa că a spus: „*Stricați-l dacă vreți. În trei zile îl voi ridica iarăși.*” Oh, El a spus: „*EU am putere să-mi dau viața și s-o iau iarăși.*” EL a știut cine este.

Voi sunteți creștini. Voi aveți dreptul la orice binecuvântare a răscumpărării pentru care a murit Isus. Totul vă aparține! Deja s-a plătit pentru voi, voi trebuie doar s-o credeți, nu doar să v-o închipuiți, ci credeți-o și recunoașteți că este a voastră, că o puteți avea. Oh, aceasta este credința biruitoare!

EL a știut mai dinainte că se va întâmpla. A putut spune dinainte că se va întâmpla, pentru că a știut că așa va fi. Și tot ceea ce a prevestit EL, s-a împlinit. Acum fiți atenți! Dumnezeu a onorat orice a spus EL. Gândiți-vă la asta! Dumnezeu a împlinit orice a spus Isus. Astfel, EL a știut că cuvintele Lui erau Cuvintele lui Dumnezeu. Aceași Scriptură o

primim și noi: „Dacă voi spuneți acestui munte....” Oh, voi vedeți că eu las ca aceasta să pătrundă un pic în noi, pentru că vom avea în curând un rând de rugăciune. Vom încheia adunarea și ne vom ruga pentru bolnavi, cei ce vor să plece, pot pleca.

Priviți, El a știut că era plăcut înaintea lui Dumnezeu. Știa că totul era în regulă în viața Lui. Deja Dumnezeu mărturisise la botezul Lui: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea; de El să ascultați. Acesta este Fiul Meu în care Îmi face plăcere să locuiesc. Nu este nimic de osândit în El.*”

Acum, dacă același Dumnezeu vine la voi și Îi face plăcere să locuiască în voi, Îi face plăcere să onoreze cuvântul vostru, care este hotărârea voastră - care a fost hotărârea lui Iosua? „*Soare, rămâi pe loc!*” și soarele a rămas acolo. Amin! Sigur! Care a fost hotărârea lui Moise? El a ținut toiagul întins peste apă și apoi a strigat: „Să se deschidă apa.” Și s-a deschis! Vedeți, orice cereți: „*Și dacă spuneți acestui munte „Mută-te!” și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că se va întâmpla ce ați spus, atunci puteți primi lucrul cerut.*” Aceasta vă aduce înapoi în Cuvânt. Acesta nu este lapte degresat! Vă reasează. Știu că aceasta trece peste capetele voastre, vedeți? Fiindcă nu se poate ancora. Dar adevărata credință o va înțelege acum pe loc.

Prieteni, eu am văzut-o. Biblia aceasta este deschisă în fața mea. Eu am văzut-o întâmplându-se și știu că este adevărul. Eu știu! Dumnezeu din ceruri știe că s-ar putea să mor înainte de a încheia acest mesaj – dar știu că s-a întâmplat. Eu însumi am văzut-o. Sunt un martor al împlinirii acestui Cuvânt și știu că este adevărul: să o pronunți și să-L vezi pe Creator aducând la existență o creatură chiar în fața ochilor tăi; dai din cap mirat, apoi privești și vezi că El mai creează una exact ca și cealaltă, pentru că tu ai spus așa: te-ntorci și spui „Va mai fi una acolo!”, te uiți și iat-o! Acesta este adevărul!

Oh, unde ar trebui să ne aflăm noi? Există credință desăvârșită. Nu era o vedenie – eu nu am văzut veverița mai înainte – „Vorbește Cuvântul!” EL mi-a explicat acest verset și apoi: „Spune-o și nu te îndoii; ceea ce spui, va apărea!” Și eu L-am luat pe Dumnezeu pe Cuvântul Său și s-a întâmplat! Așa este! Cuvântul mai are aceeași putere. Prieteni, eu v-o spun în calitate de păstor al vostru, a fost un

eveniment la fel de puternic ca atunci când Iosua a oprit soarele. Soarele era deja acolo! Acele elemente se mișcau, iar el le-a oprit din mișcare. Dar în cazul acesta, El a creat ceva ce nu era acolo mai înainte! EL a creat. Eu sunt atât de bucuros să-L cunosc pe Dumnezeu care poate lua într-o zi pulberea pământului și să mă cheme din nou la viață, după ce am fost pus în mormânt. Oh, Doamne.

*Credința mea privește spre Tine,
O, Mielule de la Calvar...*

Spune-o, nu te îndoii, crede că vei primi ceea ce ai spus. Crede că se va întâmpla.

David a vorbit despre El în Psalmi. De aici Și-a extras El puterea cu care a slujit altora. El nu a ținut-o pentru Sine însuși, ci a slujit altora. EL a mântuit pe alții. EL poate face azi același lucru. EL a făgăduit aceeași credință celor ce se încred în Cuvântul Său, în Ioan 14:12, a spus-o la fel, în Marcu 16; și Marcu 11:23, unde tocmai am citit.

Acum fiți atenți! EL ni s-a arătat în același chip cum a făcut-o în Vechiul Testament și în Noul Testament. EL S-a confirmat prin același Cuvânt, ca același Hristos. Și eu vă spun că Hristos este Duhul Sfânt. Cuvântul Hristos înseamnă „Unsul”. O persoană care este unsă, este Hristosul - Unsul. Câți știu că acest lucru este adevărat? E bine așa. Unsul – un bărbat care este uns. Uns cu ce? Biblia spune în Fapte că Isus din Nazaret, om dovedit de Dumnezeu, uns cu Duhul Sfânt, a făcut lucrări mari, care au descoperit pe Dumnezeu și anume faptul că El era în acest om.

Iar acum noi suntem unși cu același Duh, unșii timpului de sfârșit ca să facem să strălucească învierea lui Isus Hristos, ca să arătăm că El nu este mort, ci este în poporul Său, în chipul Duhului Sfânt, mișcându-se în Mireasa Lui, cu dragoste față de ea, revărsându-se pe Sine în ea. Ei devin una pentru ospățul nunții Mielului; și El se descoperă prin aceleași semne, făgăduite de același Dumnezeu, în același Cuvânt. Nouă nu ne-a mai rămas altceva de făcut decât să credem. A o crede, este substanța care produce credința desăvârșită. Gândiți-vă puțin cât de amorțiți suntem noi; gândiți-vă la acest lucru.

Să vedem acum: a făcut El toate lucrurile bine? Ne-a spus El vreodată ceva care să nu se fi întâmplat exact așa cum a spus-o EL? Nu a desăvârșit-o El? Nu a fost cumva marele Stâlp de Foc în mijlocul

nostru? Nu a făcut El exact ceea ce a făgăduit? Nu am văzut noi asta? Nu a fost dovedit științific, după ce a fost spus dinainte ce se va întâmpla? A apărut chiar și în ziare, dar vouă vi s-a spus ce se va întâmpla cu luni înainte. Nu s-au întâmplat lucrurile exact ca în Vechiul și în Noul Testament? El este Același! Același Duh Sfânt se coboară, El este cel ce deosebește - Cuvântul lui Dumnezeu, care este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri și deosebește gândurile și simțirile inimii. Nu este așa? Nu este El același Dumnezeu? Și acest Dumnezeu, nu este un străin, undeva, departe; El este aici. EL este aici și face aceasta pentru a produce o credință desăvârșită. Eu Îl simt, eu știu că El este acum aici. Știu că Duhul Său este aici. Știu că El cunoaște toate lucrurile. Amin! Și știu că El vrea să facă ceva. EL a făcut deja ceva pentru a produce în oameni această desăvârșire a credinței.

Vom merge noi în veșnicie, ca pe vremea lui Noe, cu opt suflete salvate? Vom ieși trei suflete, ca pe timpul lui Lot, din Sodoma? Vom veni ca în zilele lui Ioan Botezătorul, cu șase credincioși? Haideți să credem, căci lucrările Lui sunt desăvârșite. Ele sunt descoperite zilnic și desăvârșit înaintea noastră, arătând că El este Cuvântul. Cuvântul spune în Evrei 4: „... *Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri și deosebește chiar și gândurile și simțirile inimii.*”

Gândiți-vă la aceasta! Cuvântul lui Dumnezeu este Cel care deosebește gândurile și intențiile inimii. „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Cuvântul făcut trup. Aleluia! Cuvântul lucrând în trup omenesc prin semne vizibile, fizice, biblice, într-un mod desăvârșit ca să vă aducă o credință desăvârșită pentru o răpire desăvârșită.

De ce nu putem vedea acest lucru? Nu este ceva misterios – dar diavolul face tot posibilul să vă facă să credeți acest lucru. El o va aduce într-o adunare și vă va arunca în față tot ce poate. Dați la o parte acele lucruri! Biblia spune: „Ridică-te și scutură-te.” Ciupiți-vă!

Duhul Său este aici, El vă cunoaște. Voi aveți de făcut doar un singur lucru: să credeți și să primiți. EL vă cunoaște. Credeți asta? El

știe ce este în voi. EL știe cine sunteți voi. EL vă cunoaște dorințele. EL știe de ce aveți nevoie.

Jim, crezi tu că El cunoaște care este problema copilului? Înainte de a pleca i-ai luat temperatura: 40,5⁰C. Crezi că El îl va vindeca? Îndrăznește și spune: „Îl va părăsi.” Eu m-am uitat înspre ei și i-am văzut înainte de a pleca de acasă, am văzut ce au făcut. Așa-i, este adevărat.

Doamnă Little, crezi că Dumnezeu îți va da biruința asupra diabetului? Lângă tine stă o femeie care nu te cunoaște, dar Duhul este peste ea. Ea este îngrijorată pentru că copilul ei trebuie să fie operat la ochi. Ea este din Chicago. „...*viu, mai puternic decât o sabie cu două tăișuri, El deosebește...*” Ce este? Cuvântul! Credeți? Cu siguranță!

În rândul următor stă o femeie; nu de mult ai avut o operație la ochi care nu prea a reușit. Dar tu crezi că vei deveni sănătoasă. Crezi tu aceasta? În ordine, ești sănătoasă. Ar trebui să te gândești asupra acestui lucru.

Doamna Peckenpough, nu este vorba de tine, este vorba de nepotul tău care stă aici. Tu te rogi pentru el, dar crezi că Dumnezeu îl va face bine? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune ce este cu el? Doctorii nu știu. Așa este! O inflamație la plămâni! Este corect! E o boală de sânge. Așa este. Ești cam încurcată și nu știi dacă e bine să-l lași să meargă la școală. „...*Viu, mai puternic decât o sabie cu două tăișuri...*”

Văd o femeie care are probleme cu stomacul. Este pe-aici pe undeva, dați-mi voie s-o caut. Da, stă acolo în spate. Se numește Lew Ellen. Ea crede din toată inima. Boala de stomac te va părăsi. Amin!

În fața ei stă o doamnă care se uită chiar acum la mine. Ea stă la capătul rândului și poartă ochelari. Are artrită la mâna ei stângă. Ea a avut-o, dar acum n-o mai are. Oh, dacă ați putea crede!

Ce este cu copilășul de acolo din spate? El vine din Ohio; are cancer la ochi. Crezi tu că Dumnezeu îl va vindeca? EL o va face dacă tu o crezi. Tu ești din Akron, Ohio. Crede acum că Dumnezeu îl va face bine, El o va face. Ce este? „*Viu și mai puternic decât o sabie cu două tăișuri.*”

Aici stă o soră medicală, ea are o problemă la umăr. Așa este. Este așa? Bine, crede și te va părăsi. Vedeți? „Cuvântul lui Dumnezeu deosebește gândurile și simțirile inimii.”

În această clădire nu sunt bilete pentru rugăciune. Aici noi nu le folosim. Acestea sunt folosite doar pentru a păstra o ordine. Doriți să ne rugăm pentru voi? Câți doresc acest lucru în timp ce Cuvântul se descoperă în trup? Rândul acesta să vină aici pe culoarul acesta, voi cei care doriți rugăciune. Apoi pe culoarul acesta să coboare. Apoi, după ce trec ei, să vină rândul acesta.

„Mai viu, mai puternic...” Ar putea face asta o sabie cu două tăișuri? Nu! Dar Cuvântul lui Dumnezeu poate! De ce? Fiindcă este Cuvântul lui Dumnezeu. Acum o credeți?

„Marele Medic!” Unde este sora din Tennessee, sora Ungren? Cântă: „Marele Medic este acum aproape.”

Nu voi uita niciodată ce s-a întâmplat în seara aceea din Fort Wayne când fetița aceea Amish Dunkard cânta această cântare: „Marele Medic este acum aproape.” Când a auzit că acel băiețel a fost vindecat, Duhul Sfânt a venit peste ea și ea a sărit în sus iar părul ei frumos i-a căzut peste umeri, iar pianul a cântat în continuare fără a greși o singură notă. „Medicul mare este acum aproape, Isus cel milostiv...” O putere supranaturală mișca clapele pianului cântând „Medicul mare este acum apropiat...”

Credeți voi? Ar trebui să credeți. Dacă nu credeți, atunci să nu veniți aici. Stați jos. Spuneți: „Eu nu mă voi poticni. Eu vin, eu cred.”

Biblia spune „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*” Este corect. Dar condiția este să credeți. Acum, eu cred. Dumnezeu v-a dovedit acest lucru. EL își manifestă Cuvântul ca să arate că este Cuvântul Său. Împlinirea Scripturii dovedește că este Cuvântul Său. Acum, credeți când treceți pe aici! O veți face? Dacă îmi voi pune mâinile peste voi, acest lucru este exact ceea ce a spus Biblia.

Frate Neville, ai ulei aici pentru ungere? Adu-l și vino pe partea aceasta ca să împlinim Scriptura. Vino aici și unge pe fiecare persoană care trece pe aici, ca eu să fiu sigur că atunci când mă rog rugăciunea credinței, să ajungă pe fiecare dintre voi. Toți credincioșii să-și pună

mâinile unii peste alții. Încrucșați-vă mâinile unii peste alții. În câteva minute vom afla ceva.

Voi vedea cât de înaintată este biserica mea în ceea ce credem. Cât de avansați sunt oamenii; cât sunt de pregătiți să ia Sabia și să pășească în față spunând: „Satan, eu te provoc. Te provoc. Tu nu mă mai poți împiedica să cred.” Pentru ce se fac aceste lucruri? Pentru ca oamenii să creadă. Este Cuvântul. Asta arată că eu vă predic Adevărul, Cuvântul. Cuvântul s-a făcut trup, s-a făcut trup în voi - a devenit Cuvânt, a devenit viață în voi, a devenit viață în mine.

„Marele Medic ...!” Haideți să ne aplecăm capetele acum: „Doamne Isuse, acum Medicul cel mare este aproape - Tu ești Acela. Eu am predicat Cuvântul Tău și Cuvântul Tău a mărturisit că Tu ești aici, că Tu ești același, ieri, azi și în veci și că Tu nu poți să dai greș. TU nu ne-ai dezamăgit niciodată, Doamne. Iar acum, fie ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste toți aceia care și-au pus mâinile unii peste alții. Fiecare persoană care vine, să vină în credință și să știe că Dumnezeul cerului este prezent – pastorul și cu mine îi vom unge cu untdelemn. Fiecare să se cutremure. Doamne, lasă ca acest lucru să pătrundă în ei, măcar odată! Deschide-le ochii, Doamne, ca ei să vadă ce se întâmplă aici și să nu fie orbi, să nu ezite, ci să vadă realitatea prezenței lui Isus Hristos cel înviat. Dăruiește-o, Doamne, în Numele lui Isus. Amin.

Eu cer de la voi în Numele lui Isus Hristos să nu veniți în rândul acesta decât dacă simțiți că aveți acea credință desăvârșită, pentru că altfel doar ocupați timpul altcuiva. N-o faceți! De atâta timp vă predic, v-am spus vreodată vreun lucru care să nu se fi împlinit exact? Domnul a împlinit-o întotdeauna! EL n-a făcut-o pentru mine – fiindcă eu cred. A făcut-o pentru voi, ca voi să puteți crede că ceea ce vă spun eu este Adevărul. Dacă voi veți crede acum totul va fi bine și vă veți însănătoși. Când treceți pe aici, aruncați-vă necredința în această geantă spirituală de aici. Voi n-o vedeți, dar ea este aici. Când uleiul vă atinge, aruncați necredința chiar acolo. Aruncați-o acolo și plecați cu credința desăvârșită că sunteți bine. O veți face? Atunci Domnul să vă binecuvânteze.

Bine, voi cere cuiva care poate să conducă muzica. Unde este acel mare predicator? Cum îl cheamă? Fratele Capps. Este în rândul de rugăciune? Cum? Vino aici, frate Capps, așează-te acolo și cântă cu toată adunarea „Marele Medic...” în timp ce noi ne rugăm. Acum fiecare din voi să cânte din inimă: „Medicul cel mare este acum aici, Isus cel milostiv...” Nu doar să cântați, ci spuneți: „Eu voi cânta „Medicul cel Mare este acum aici, Isus cel milostiv...””.

Fiți într-o alertă duhovnicească: „Da, Medicul cel mare este acum aici, Isus cel milostiv...” Fiți pe poziție, fiți pregătiți; fiți în alertă duhovnicească. Noi ne rugăm ca El să fie prezent. Eu cred. Amin.

Bine, cei care au credință să vină în față. În Numele lui Isus Hristos eu îmi pun mâinile peste acest frate. (Fr. Branham se roagă pentru bolnavi.)

Au fost toți?

Să ne aplecăm capetele:

„Medicul cel mare este acum aici...”

Știți voi ce v-am făcut? Voi mă numiți păstorul vostru și așa și este. Dacă eu, păstorul vostru am fost dovedit de Isus Hristos că fac lucrarea Lui, atunci credeți cuvântul meu. Prin această faptă de credință, prin punerea mâinilor peste voi, eu am condamnat boala și greutățile care vă supără. Atunci credeți că veți primi ceea ce ați cerut, indiferent ce ar fi aceasta, căci toate lucrurile sunt posibile celor ce cred. Când vă rugați, credeți că primiți lucrul cerut. Și eu cred cu adevărat că o primesc și în inima mea primesc vindecarea oricărui dintre voi. Eu o primesc, este împlinită. Eu o cred. Cred cu tot ce este în mine. Pun mâinile și peste aceste batiste. Eu cred că ele vor aduce exact ceea ce au cerut oamenii. Eu o cred.

Asta se revarsă în Tragerea a treia. Eu cred asta. Acum eu vreau să vă întreb sincer, pe voi, cei care ați trecut pe aici, prin rândul de rugăciune. Puteți crede cu adevărat și simțiți acum că de când au fost puse mâinile peste voi, ceva s-a întâmplat în voi? Dacă este așa, atunci ridicați mâinile. Asta este! Asta am așteptat noi. Acest lucru începe să „înflorească” acum. Eu am făcut asta cu un anumit scop. Eu aș dori să ajung la o anumită țintă. Este nevoie de această încărcătură de credință, este nevoie să se meargă la început pentru a ridica credința la un nivel pe care nu l-ați văzut niciodată înainte. Nu doar o credință, ci o credință

desăvârșită, zidită în inimă. Cu o inimă desăvârșită urmăriți cum un Dumnezeu desăvârșit, prin Cuvântul Său desăvârșit care este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, care deosebește gândurile inimii, împlinește o făgăduință desăvârșită. Ce este acum? **Noi mergem spre desăvârșire, căci oamenii trebuie să ajungă acolo, pentru a fi răpiți. Ceea ce îi oprește încă, este așteptarea Bisericii care trebuie să ajungă la credința aceea desăvârșită pentru răpire. Eu aștept asta. Acest lucru mă face să mă cutremur - tot așa și pe voi. Dar împreună vom reuși prin harul lui Dumnezeu. Amin.**

„Medicul cel mare este acum aici...”

Nu-L iubiți voi? Gândiți-vă numai: chiar aici, acum, a început deja în trupul vostru lucrarea vindecării voastre, pentru că El a făgăduit că se va întâmpla. Ați înțeles acum ce-am spus în seara asta? Ați prins tâlcul cuvintelor Lui? Vedeți: „*Dacă voi spuneți acestui munte și nu vă îndoiiți, ci credeți căci ceea ce ați spus...*” Fiți atenți, în mai puțin de cinci minute, fiecare mână s-a ridicat, semn că acum a început în ei o lucrare. Oh, El este aici! Prin aceasta s-a întâmplat. Ce anume? Prezența Medicului celui mare.

Oh, să ne ridicăm mâinile noastre spre Dumnezeu și să cântăm din nou.

„Medicul cel mare este acum aici, Isus cel milostiv...”

Să stăm puțin liniștiți. Să ne închinăm Lui în inima noastră. Gândiți-vă la aceasta: Dumnezeu este aici, El este aici. Cine? Cine a dovedit că El însuși este Cuvântul? „*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi, același ieri și azi și în veci.*” Cuvântul este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, chiar deosebește gândurile și simțurile inimii, - de ce ați venit aici, cine sunteți, cu ce scop sunteți aici. Isus Hristos a fost descoperit ca Mesia, iar azi Îl descoperă ca fiind același Mesia, ieri și azi și în veci.

Medicul cel mare, care este aici, a spus: „*Aceste semne vor urma pe cei ce cred. Dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor vindeca.*” Dacă spuneți acestui munte: „Mută-te!” și nu vă îndoiiți în inimă, se va întâmpla. Dacă credeți că El poate crea veverițe care n-au existat, atunci este propria mea credință care face asta, credința mea în ceea ce El m-a provocat să cer. EL m-a provocat s-o cer. Iar eu am primit

provocarea Lui, am ascultat de Cuvântul Său, am cerut-o și a apărut! Dumnezeu din cer știe că este adevărat. Poate El să vindece și bolnavii? EL poate să mă ridice pe mine cu o astfel de credință, chiar și pentru oamenii care nu se pot urca la nivelul acela. Dacă ei n-o pot face, atunci El poate folosi credința mea. EL mă poate ridica pe mine până acolo sus. Eu mă urc pentru voi. Eu cred pentru voi. Eu vorbesc în locul vostru.

Eu sunt fratele vostru și mijlocesc pentru voi, făcând tot ce pot ca să vă susțin înaintea lui Dumnezeu. Iar acum stau aici înaintea tronului alb și arăt spre Jertfa aceea însângerată și spun în Numele Lui că lucrurile au fost rezolvate. Trebuie să se întâmple, deja s-a întâmplat! Voi știți că s-a întâmplat. Eu știu că s-a întâmplat, la fel și voi știți. Așa este! Amin.

„...inima mea cântă de bucurie...”

„Și dracii ne-au fost supuși în Numele Tău”: este cel mai dulce Nume care poate fi pronunțat de o limbă muritoare. Acest Nume învie morții, vindecă bolnavii, curăță lepra, scoate dracii și ne face creștini. Nu este alt Nume dat sub ceruri. Eu trăiesc în acest Nume, am fost botezat în el, îl cred, mă închin în acest Nume. Oh, lăsați-mă să devin o parte din el. Lasă-mă să-mi pierd eu-l meu și să-l găsesc în Tine, Doamne, în Tine, acel Nume Isus Hristos, Mesia Unsul, ca să-mi pot croi drum prin mocirla necredinței ca să reflect frumusețea lui Isus Hristos, același ieri și azi și în veci.

Dumnezeu să vă binecuvânteze acum. Când vă întoarceți aici duminica viitoare, mărturisiți cum ați fost vindecați și ceea ce s-a întâmplat săptămâna asta. Urmăriți și vedeți ce se întâmplă. S-a sfârșit! „De unde știi?” EL mi-a zis: „Spune-o!” iar eu o fac. Asta este. Spune că s-a sfârșit. S-a terminat. Eu o cred. Acum îl rog pe păstor, fratele Neville.

Un moment. [Are loc o vorbire în limbi și tălmăcirea vine din mijlocul adunării.] Binecuvântat să fie Numele Domnului. Să ne ridicăm mâinile și să ne închinăm Lui o clipă. Ați observat voi credincioșii că ceea ce a fost spus a fost una cu Mesajul adus și ritmul în care a avut loc vorbirea în limbi, a fost în același fel cu tălmăcirea? Priviți, a fost în legătură cu mesajul, a fost o confirmare că lucrurile

spuse au fost adevărate, că El a împlinit deja ceea ce a promis că va face. Urmăriți felul în care a venit vorbirea-n limbi și urmăriți cum a venit tălmăcirea. Vedeți cât a vorbit el și vedeți câte cuvinte au fost spuse prin tălmăcire: exact la fel.

Domnul să vă binecuvânteze până vă voi revedea.

AMIN!

BROȘURA ESTE GRATUITĂ

Pentru alte informații și predici puteți scrie la următoarele adrese:

Opriș Daniel, 300790 Timișoara, OP 1, CP 193

Joe Mircea, 515600 Cugir, Str. Victoriei nr. 31, ap. 11

Duca Florin, 400244 Cluj, Str. Ecaterina Teodoroiu nr. 2

Cetnarovici Ioan, 030474 București 49, Intr. Bădeni nr. 6 bl. M9 ap. 47

